

Η μητρική εταιρεία Siemens ήδη πριν από τη δεκαετία του 1990, χρησιμοποιούσε παράνομες μεθόδους προώθησης των συμφερόντων της σε πολλές χώρες.

Κατά την εσωτερική ορολογία, των ανώτατων στελεχών της επιχείρησης, που ασχολούντο με αυτήν την δραστηριότητα, οι παράνομες αυτές πράξεις ονομάζονταν «*χρήσιμες δαπάνες*» ή «*μυστικές πληρωμές*» και είχαν σκοπό την διατήρηση της κυρίαρχης θέσης της εταιρείας στη διεθνή αγορά. Αυτού του είδους οι πληρωμές ήταν τότε - σύμφωνα με το γερμανικό δίκαιο - νόμιμες, αιτιολογούντο δε ως έξοδα της επιχείρησης και εξέπιπταν από την φορολογητέα ύλη.

Με νόμο «για την καταπολέμηση της διαφθοράς» που ψηφίσθηκε στη Γερμανία το 1997 και το νόμο «για την καταπολέμηση των δωροδοκιών σε διεθνές επίπεδο» που ψηφίσθηκε από το Γερμανικό Κοινοβούλιο το 1998, κάθε είδους πληρωμή που είχε ως σκοπό τον χρηματισμό κρατικών λειτουργιών ποινικοποιήθηκε.

A) ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΠΡΙΝ ΤΟ 1998

Μέχρι το 1997-1998 οι πληρωμές για την προώθηση των πωλήσεων της εταιρείας γίνονταν με απλές διαδικασίες.

Η εταιρεία διοχέτευε κάθε χρόνο, σε ένα λογαριασμό της τράπεζας Raiffeisen Zentralbank, στο Σάλτσμπουργκ διάφορα χρηματικά ποσά μεταξύ 100 και 200 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων και σε ένα λογαριασμό της τράπεζας Hypo Bank στο Ίνσμπουργκ τουλάχιστον 20 εκατομμυρίων μάρκων. Αυτοί οι λογαριασμοί αρχικά ήσαν ανώνυμοι. Όταν το έτος 1998 καταργήθηκε αυτή η δυνατότητα, οι παραπάνω λογαριασμοί έγιναν ονομαστικοί. Ο πρώτος στο όνομα του Wolfgang Rudolph και ο δεύτερος στο όνομα του Heinz Keil Von Jagemann, οι οποίοι ήσαν υψηλόβαθμα στελέχη της εταιρείας και οι διαχειριστές του συστήματος καταβολής παράνομων προμηθειών, «μίζες». Αυτοί ελάμβαναν - με την έγκριση άλλων ομοιόβαθμων ή ανώτερων στελεχών (όπως των Niedl, Beyer, Siekaczek, Kutschenreuter) - τις αποφάσεις για τις παράνομες πληρωμές, «μίζες».

Τα χρήματα κατέληγαν στους τραπεζικούς λογαριασμούς στο Σάλτσμπουργκ και στο Ίνσμπουργκ με τρόπο ώστε να μην είναι ευχερής ο συσχετισμός τους με την εταιρεία Siemens.

Για τον σκοπό αυτό, οι Rudolph και Jagemann λάμβαναν επιταγές, οι οποίες εκδίδονταν από το λογιστήριο της εταιρείας Siemens, σε εκτέλεση ενταλμάτων πληρωμής.

Τις επιταγές αυτές προσκόμιζαν για πληρωμή σε υποκαταστήματα της Dresdner Bank ή της Deutsche Bank στη Γερμανία, εισέπρατταν τα ποσά σε μετρητά τα κατέθεταν σε άλλες ενδιάμεσες τράπεζες και μέσα από διαδοχικές μεταφορές, κατέληγαν στους παραπάνω λογαριασμούς τους, στο Σάλτσμπουργκ και στο Ίνσμπουργκ της Αυστρίας.

Οι ενέργειες αυτές είχαν σκοπό να δυσχεράνουν την έρευνα ώστε σε περίπτωση αποκάλυψης αξιόποινης πράξης να μην μπορεί να φτάσει στον τροφοδότη λογαριασμό, δηλαδή στην εταιρεία Siemens.

Από τους λογαριασμούς αυτούς τα χρήματα μέσω εμβασμάτων κατέληγαν στους τελικούς παραλήπτες, είτε μέσω παρένθετων προσώπων είτε σε αριθμητικούς, (μη ονομαστικούς) λογαριασμούς ή εδίδοντο σε μετρητά.

- Οι Rudolph και Jagemann μέχρι να υλοποιηθεί η σύμβαση για την οποία διεξήγοντο οι παράνομες πληρωμές, φύλασσαν τα έγγραφα με τα αιτήματα βάσει των οποίων ενέκριναν τις πληρωμές αυτές, σε χρηματοκιβώτιο σε γραφείο της εταιρίας. Μετά την εκτέλεση των συμβάσεων, τα έγγραφα με τα αιτήματα μετεφέροντο σε χρηματοκιβώτιο, στο υπόγειο του κτιρίου 1757 και αργότερα του κτιρίου 1702 ή 1703 της Siemens στην οδό Hofmannstrasse στο Μόναχο. Πρόσβαση στο χώρο αυτό είχαν οι παραπάνω και ο εκάστοτε άμεσος προϊστάμενός τους.

Το σύστημα αυτό εξυπηρετούσε την συγκάλυψη, δηλαδή εάν διενεργείτο έρευνα από τις Αρχές, να καταστεί αδύνατη η ανεύρεση των ενοχοποιητικών στοιχείων ή να δυσχερανθεί σημαντικά.

(βλ. σχετ. 1, υπ' αριθ. 5 KLS 563 Js 45994/07 Απόφαση 5^{ου} Ποινικού Τμήματος Πρωτοδικείου Μονάχου)

B) ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΜΕΤΑ ΤΟ 1998

Παρά τη θέσπιση του αξιόποινου για πράξεις διαφθοράς στο Εξωτερικό το έτος 1998, η Siemens διατήρησε αρχικά το ίδιο σύστημα παράνομων πληρωμών.

Επίσημα βέβαια, εφάρμοζε η Siemens ένα εσωτερικό πρόγραμμα «συμμόρφωσης». Η εταιρεία ζητούσε από τους υπαλλήλους να υποβάλλουν

δηλώσεις συμμόρφωσης, στις οποίες ανέφεραν ότι είχαν ενημερωθεί πλήρως για τη νομοθεσία σχετικά με τις πράξεις διαφθοράς και ότι δεν θα προέβαιναν σε τέτοιες.

Το σύστημα των παράνομων πληρωμών δεν καταργήθηκε, αλλά τροποποιήθηκε και στα σχετικά παραστατικά αναγραφόταν η προσθήκη: «*οι παραλήπτες δεν είναι δημόσιοι λειτουργοί ή δημόσιοι υπάλληλοι σύμφωνα με τις Οδηγίες του ΟΟΣΑ*». Για την προσθήκη αυτή χρησιμοποιούντο ειδικές σφραγίδες. Οι ιεραρχικά προϊστάμενοι δεν ήλεγχαν, αν οι παραλήπτες των χρημάτων ήταν δημόσια πρόσωπα, αφού δεν υπήρχε υποχρέωση σχετικού ελέγχου, διότι οι μνημένοι στον παραπάνω μηχανισμό ήταν εξ' υπαρχής γνώστες ότι τα χρήματα προορίζονταν για δημόσιους λειτουργούς.

Μετά την θέσπιση του αξιοποιήσιμου σχετικά με τις πράξεις διαφθοράς στο Εξωτερικό, ο τότε διευθυντής της εμπορικής διεύθυνσης του τομέα Δημοσίων Δικτύων Rainer Niedl (προκάτοχος του Kutschenreuter) αποστασιοποιείτο ολοένα και περισσότερο από τις υποθέσεις αυτές. Θεωρούσε σκόπιμο και συμφέρον να μην υπογράφει ο ίδιος ως διευθυντής σε παραστατικά, τα οποία θα μπορούσαν να αποδείξουν, ότι πιθανόν είχε εμπλακεί ο ίδιος σε υποθέσεις διαφθοράς.

Για το λόγο αυτό εκχώρησε την «*αρμοδιότητα*» σχετικά με τη διαδικασία αυτή στον υφιστάμενό του R. Siekaczek, ο οποίος ήταν τότε διευθυντής της εμπορικής διεύθυνσης του Τμήματος Δικτύων Μεταφοράς. Το σύστημα με τους λογαριασμούς στην Αυστρία ήταν ήδη γνωστό στον Siekaczek, καθόσον από το 1997/1998 εργαζόταν στις πωλήσεις και στο πλαίσιο αυτό, είχε και την ευθύνη για τις συμβάσεις προμηθειών και για τις πληρωμές, «*μίζες*». Ο Siekaczek θεώρησε τη διαδικασία αυτή ως ιδιαίτερα προβληματική, επειδή υπήρχε ο κίνδυνος να προβούν οι τράπεζες σε δήλωση-καταγγελία με βάση τη νομοθεσία για το ξέπλυμα βρώμικου χρήματος και θα έθετε σε κίνδυνο την συγκάλυψη παράνομων πληρωμών του τομέα ICN.

Κατόπιν αυτού, ανέπτυξε την ιδέα, να τιμολογεί μέσω εικονικών συμβάσεων συμβούλων, οι οποίες δεν παρείχαν πραγματικές υπηρεσίες, εισέπραττε χρήματα από τη Siemens μέσω των παραπάνω εταιρειών και τα συγκέντρωνε σε μια δεξαμενή από διάφορους λογαριασμούς. Μετά διένειμε τα χρήματα που ήταν κατατεθειμένα σε αυτούς τους λογαριασμούς ανάλογα με τις υπάρχουσες ανάγκες. Ο τότε διευθυντής της εμπορικής διεύθυνσης του

Τομέα Rainer Niedl παρείχε στον Siekaczek πλήρη ελευθερία δράσης στην αναδιαμόρφωση του συστήματος μετά το κλείσιμο των λογαριασμών στην Αυστρία (Σάλτσμπουργκ και Ίνσμπουργκ).

(βλ. σχετ. 1, υπ' αριθ. 5 KLS 563 Js 45994/07 απόφαση 5^{ου} Ποινικού Τμήματος Πρωτοδικείου Μονάχου)

Γ) ΠΕΡΙΟΔΟΣ KUTSCHENREUTER - SIEKACZEK

Την 01.04.2001 ο Kutschenreuter ανέλαβε την θέση του διευθυντή της εμπορικής διεύθυνσης του Τομέα και την διεκπεραίωση των μυστικών πληρωμών μέσω του Siekaczek. Του παρείχε, ως προϊστάμενός του, πλήρη διακριτική ευχέρεια και ελευθερία δράσης για να προμηθεύεται τα χρηματικά ποσά που απαιτούνταν για τις πληρωμές αυτές, «μίζες».

Ο Siekaczek σύνταπτε εικονικές συμβάσεις συμβούλων με τους μνημένους στην υπόθεση, επικεφαλής διαφόρων εταιρειών, χρησιμοποιώντας ως αποδεικτικό εκτέλεσης έργα, τα οποία στην πραγματικότητα είχαν ήδη ολοκληρωθεί. Επέλεγε ολοκληρωμένα έργα, τα οποία μπορούσαν να δικαιολογήσουν την παροχή συμβουλευτικών υπηρεσιών, οι οποίες αντιστοιχούσαν στο ύψος των χρηματικών ποσών που ζητούσαν οι υπάλληλοι για την προώθηση των πωλήσεων της εταιρείας σε διάφορα σημεία του πλανήτη. Αν ήταν απαραίτητο προχρονολογούσε τις εικονικές συμβάσεις συμβούλων προκειμένου να φαίνονται αληθινές.

Στην κατάρτιση και την εν συνεχεία πληρωμή των συμβάσεων αυτών ο Siekaczek είχε την συνδρομή του Martin Rahm, ο οποίος ήταν υπάλληλος της Siemens μέχρι το Νοέμβριο του 2000.

- Ο Siekaczek είχε νομικά το δικαίωμα να προβαίνει στις πράξεις αυτές. Συγκεκριμένα:

Από τις 04.04.1997 ήταν καταχωρημένος στο Εμπορικό Μητρώο με αριθμό 137 ως εμπορικός πληρεξούσιος της Siemens μόνο για το κεντρικό κατάστημα της εταιρείας, με δικαίωμα να ενεργεί από κοινού με ένα μέλος του διοικητικού συμβουλίου ή κάποιον άλλον εμπορικό πληρεξούσιο. Μέ αυτό το πληρεξούσιο ο Siekaczek είχε το δικαίωμα να εκπροσωπεί την εταιρεία έναντι τρίτων με διευρυμένες εξουσίες.

Επιπλέον στις 02.03.2002 δόθηκε σ' αυτόν και στον Jagemann από τον Kutschenreuter δικαίωμα υπογραφής για εσωτερικές και εξωτερικές εντολές

πληρωμής. Με αυτόν τον τρόπο είχαν και οι δύο το δικαίωμα να εγκρίνουν παράνομες πληρωμές χωρίς περιορισμό, από τα ταμεία της Siemens Financial Services GmbH (SFS).

- Ο Kutschenreuter στις 31.01.2003 προσκάλεσε τον Siekaczek και τους Hans – Werner Hartmann Εμπορικού Διευθυντή Πωλήσεων Εταιρικών Δικτύων της εταιρίας, Andreas Klenke Διευθυντή της Υπηρεσίας Ελέγχου της εταιρίας και Juan Carlos Stotz Διευθυντή της Εμπορικής Διεύθυνσης του Τμήματος Carrier Networks της Siemens σε μια συνάντηση στο εστιατόριο «Alter Wirt» στο Forstenried του Μονάχου.

Σκοπός της συνάντησης ήταν να μνηθούν οι παρόντες στο υπάρχον σύστημα και να εξασφαλιστεί η συνεργασία τους. Όλοι συμφώνησαν, ότι το ισχύον σύστημα των «*μυστικών πληρωμών*» θα έπρεπε να συνεχίσει να εφαρμόζεται από τον Siekaczek και στο μέλλον και ότι όλοι θα τον βοηθούσαν. Συγκεκριμένα ο Hartmann θα αποδεχόταν στο μέλλον χωρίς έλεγχο στο λογιστήριο τα εικονικά τιμολόγια που θα του προσκόμιζαν και ο Klenke θα περιοριζόταν μόνο σε τυπικό έλεγχο, προκειμένου να αποφευχθεί η αποκάλυψη επιλήψιμων χρηματοροών και συμβάσεων. Ο Stotz δήλωσε ότι θα παρείχε την υποστήριξη και τη βοήθειά του, και ο Kutschenreuter υποσχέθηκε, ως επικεφαλής των συμμετεχόντων στη συνάντηση αυτή, την υποστήριξη και βοήθειά του.

(βλ. σχετ. υπ' αριθ. 5 KLS 563 Js 45994/07 απόφαση 5^{ου} Ποινικού Τμήματος Πρωτοδικείου Μονάχου)

Δ) ΤΟ ΤΑΜΕΙΟ AMINI

Ο Siekaczek μετά το κλείσιμο των λογαριασμών των Jagemann και Rudolph στην Αυστρία και πριν από την συνάντηση στο εστιατόριο “Alter Wirt” είχε αναπτύξει από κοινού με τον Amini - Ιρανό επιχειρηματία από το Λονδίνο, με επαφές στο Ντουμπάι - ένα δικό του σύστημα για τη δημιουργία «*μαύρων ταμείων*» και τη διεκπεραίωση «*μυστικών πληρωμών*».

Ο Amini είχε εργαστεί νόμιμα ως σύμβουλος για λογαριασμό της Siemens στο Ιράν μέχρι το έτος 2001 και συμβούλευε τη Siemens στον τομέα των χρηματοδοτήσεων για πολλά μεγάλα έργα.

Ο Siekaczek συμφώνησε με τον Amini να συνάπτουν εικονικές συμβάσεις συμβούλων, βάσει των οποίων ο Amini θα εξέδιδε στη συνέχεια εικονικά

τιμολόγια στη Siemens μέσω εταιρειών που ο ίδιος ήλεγχε, με περιεχόμενο (ποσό, αιτία, ημερομηνία) που είχε προκαθορίσει ο Siekaczek.

Δ1) Οι παρένθετες εταιρείες παροχής ανύπαρκτων υπηρεσιών

(α) Fiberlite L.L.C.

Η εταιρεία Fiberlite L.L.C. του Amini ιδρύθηκε το έτος 2000 από τον ίδιο, στο Ντουμπάι. Συνέταιρος και τοπικός συνεργάτης του ήταν ο Mr. Fikree. Τυπικά, ο Amini ήταν ιδιοκτήτης της εταιρείας με ποσοστό 49%. Το υπόλοιπο ποσοστό άνηκε - λόγω της νομοθεσίας περί εταιρειών που ίσχυε στο Ντουμπάι - στον Mr. Fikree. Μεταξύ τους είχαν συνάψει συμφωνία βάση της οποίας ο Amini ήταν κύριος μέτοχος και διευθύνων σύμβουλος της εταιρείας και ότι τα κέρδη θα περιέρχονταν σε αυτόν.

(β) Kelvin Trust Corporation L.L.C.

Η εταιρεία Kelvin Trust Corporation L.L.C. ήταν μια εταιρεία στο Ντουμπάι, η οποία δραστηριοποιείτο στην τοπική αγορά και ιδιοκτήτης της ήταν ο Dr. Amir Kashani Akhavan, φίλος του Amini. Τα εικονικά τιμολόγια της KTC προς την Siemens συντάσσονταν από υπάλληλο αυτής της εταιρείας. Και σε αυτή την περίπτωση την αιτιολογία και το συνολικό ποσό του τιμολογίου το προκαθόριζε ο Siekaczek.

Ε) ΤΟ ΤΑΜΕΙΟ FLORIANI

Ο Siekaczek αποφάσισε να εισάγει μια νέα μορφή οργάνωσης των «μαύρων ταμείων», προκειμένου να δημιουργήσει μια πρόσθετη δεξαμενή χρημάτων, την οποία θα είχε στη διάθεσή του μελλοντικά.

Σημαντικό ρόλο στη σύσταση αυτού του νέου συστήματος έπαιξε και ένα πληρεξούσιο που έδωσαν οι Kutschenreuter και Mattes προς τον Siekaczek και τον Jagemann στις 16.12.2002. Με αυτό, παρείχετο στους τελευταίους η εξουσιοδότηση να υπογράφουν όλες τις συμβάσεις, τις οποίες έκριναν αναγκαίες.

Οι εταιρείες του Paolo Floriani χρησιμοποιήθηκαν για την καταβολή των προμηθειών.

Το νέο σύστημα αποτελείται από τρία επίπεδα:

- Στο πρώτο επίπεδο ήταν η Siemens.
- Στο δεύτερο επίπεδο ήταν η αμερικάνικη εικονική εταιρεία BFA Global Advisors L.L.C. (Business and Finance Applications), η PromExport L.L.C., η Weavind L.L.C. και η αυστριακή εικονική εταιρεία Krhoma Handelsgesellschaft mbH.

Ο Siekaczek συνήπτε με τις εταιρείες αυτές, μερικές φορές από κοινού με τον Jagemann και άλλοτε από κοινού με τον Stotz, συμβάσεις συμβουλευτικών υπηρεσιών (Business – Consulting – Agreements) για λογαριασμό της Siemens, βάσει του από 16.12.2002 πληρεξουσίου.

Στη συνέχεια οι εταιρείες αυτές εξέδιδαν εικονικά τιμολόγια για τη Siemens, χρηματικών εντολών που είχαν προκαθοριστεί από τις συμβάσεις ή τα Letters of Acceptance. Αυτά εξοφλούντο με εντολή πληρωμής που εδίδετο από τους παραπάνω αναφερόμενους υπαλλήλους της Siemens.

- Για να τελειοποιηθεί η συγκάλυψη, δηλαδή ο πραγματικός λόγος της πληρωμής των χρημάτων, χρησιμοποιείτο και τρίτο επίπεδο. Το επίπεδο αυτό αποτελείται από τις εικονικές εταιρείες που ήταν δηλωμένες στις Βρετανικές Παρθένες Νήσους, Tamarind Group Corp., Eagle Invest & Finance S.A. Οικονομικά δικαιούχος αυτών των εταιρειών ήταν ο Siekaczek, επίσης τον ίδιο σκοπό εξυπηρετούσε και η εταιρία Electronic Technologie Ltd, της οποίας οικονομικά δικαιούχος ήταν ο Rahm.

Μεταξύ των εταιρειών του δεύτερου και του τρίτου επιπέδου είχαν συναφθεί από τον Floriani οι αποκαλούμενες συμβάσεις προμήθειας, οι οποίες είχαν ως σκοπό, την μεταβίβαση των χρημάτων από το δεύτερο στο τρίτο επίπεδο.

Και στο σύστημα αυτό χρησιμοποιούνται έργα της Siemens AG ως «*εικονικά έργα*». Αν ήταν απαραίτητο οι συμβάσεις χρονολογούνται, λόγω της έναρξης του έργου, σε προγενέστερο χρόνο, δηλαδή προχρονολογούνται.

Οι εταιρείες που χρησιμοποιούνταν από τον Floriani, δεν είχαν πραγματικό αντικείμενο, αλλά λειτουργούσαν αποκλειστικά και μόνο ως εικονικές εταιρείες.

- Σύμφωνα με την υπ' αριθ. 5KLS563JS45994/07 απόφαση του Πρωτοδικείου του Μονάχου κατά του Siekaczek που δημοσιεύτηκε στις 28.07.2008, η οποία δέχεται ότι ο Siekaczek μαζί με τους εκάστοτε

αναφερόμενους άλλους υπαλλήλους της Siemens υπέγραφε τις σχετικές εντολές πληρωμής.

Συμπερασματικά στα μαύρα ταμεία («Amini» και «Floriani») κατέληξε από τη Siemens το συνολικό ποσό των 48.884.834,70€.

(βλ. σχετ. 1, υπ' αριθ. 5 KLS 563 Js 45994/07 απόφαση 5^{ου} Ποινικού Τμήματος Πρωτοδικείου Μονάχου)

ΣΤ) Η ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΩΝ ΜΑΥΡΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ ΤΗΣ SIEMENS ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

- Μέχρι το 1998 υπεύθυνος εκ μέρους της Siemens Hellas για τη διανομή των παράνομων πληρωμών σε Έλληνες κρατικούς υπαλλήλους, ήταν ο κ. Χρήστος Καραβέλας. Ο κ. Χρήστος Καραβέλας μαζί με το στέλεχος της Siemens Hellas κ. Ηλία Γεωργίου, είχε πραγματοποιήσει όλες τις διευθετήσεις με τους λήπτες των «μιζών» ποσοστού 8% επί του συμβατικού αντικειμένου σχετικά με την προγραμματική σύμβαση του ΟΤΕ 8002/97 (βλ. σχετ.2, καταθεση Niedl στην νομική εταιρεία “Debevoise & Plimpton LLP” σ. 7 SAG-ATH00002069).

Οι πληρωμές αυτές σύμφωνα με τον Niedl, που ήταν τότε εντεταλμένος για την διαχείριση των μαύρων ταμείων εκ μέρους της μητρικής Siemens, υλοποιούντο είτε με μετρητά είτε μέσω εμβασμάτων από έναν μη ονομαστικό λογαριασμό που ετηρείτο στην Τράπεζα Raiffeisenverband στο Σάλτσμπουργκ.

Μετά την αντικατάσταση του κ. Ηλία Γεωργίου από τον κ. Πρόδρομο Μαυρίδη το 1998, υπήρξε, σύμφωνα με τον Niedl, μια μεταβατική περίοδος περίπου δύο ετών κατά την οποία ο κ. Χρήστος Καραβέλας και ο κ. Πρόδρομος Μαυρίδης ανταγωνίζονταν, για το ποιος θα έχει την εξουσία στον έλεγχο της διανομής των «μιζών» στην Ελλάδα.

Η παραπάνω διαμάχη έληξε υπέρ του κ. Πρόδρομου Μαυρίδη, ο οποίος από το έτος 2001, μετά τη συνταξιοδότηση του κ. Χρήστου Καραβέλα, διαχειριζόταν μόνος του τις «μίξεις» από την συμφωνία του 8%.

Παράλληλα, ο κ. Μιχάλης Χριστοφοράκος, ο οποίος κατείχε από το έτος 1996 μέχρι το έτος 2007 τη θέση του Διευθύνοντος Συμβούλου της Siemens Hellas, προωθούσε από το έτος 2000 την συμφωνία ποσοστού 2% επί του τζίρου των πωλήσεων για συγκεκριμένες σειρές εταιρικών προϊόντων, η οποία είχε εγκριθεί από τους διαχειριστές των μαύρων ταμείων της μητρικής

εταιρείας. Σκοπός της «συμφωνίας του 2%», ήταν ο χρηματισμός ελληνικών πολιτικών κομμάτων για την προώθηση των πωλήσεων της εταιρείας (βλ. σχετ.3, ένταγμα επιβολής ποινής Ειρηνοδικείου Μονάχου με αριθμό Cs 402 Js 3943/09 σε Μ. Χριστοφοράκου σ. 3).

Ο Niedl, εξεταζόμενος από εκπροσώπους της νομικής εταιρείας Debevoise δήλωσε ότι υπήρχε ξεχωριστή συμφωνία μεταξύ της Siemens AG και Siemens A.E., σύμφωνα με την οποία το ICN/COM κατέβαλε το 2% του ετήσιου τζίρου του ICN της Siemens AE. Ανέφερε, ότι είχε καταλάβει από συζητήσεις με τον Bernsau, τον συνδιαχειριστή των μαύρων ταμείων της μητρικής, πως αυτά τα χρήματα προορίζονταν να αντικαταστήσουν έναν λογαριασμό της τοπικής Siemens AE, ο οποίος υπήρχε στη Siemens Τηλεβιομηχανική AE στη Θεσσαλονίκη και χρησιμοποιείτο για τη χρηματοδότηση τοπικών ρουσφετιών. Ο Niedl δήλωσε επίσης ότι από τον Bernsau κατάλαβε πως, μετά το κλείσιμο αυτού του λογαριασμού, ο κ. Μιχαήλ Χριστοφοράκος τον είχε πλησιάσει για να τον βοηθήσει να βρει άλλο τρόπο εξεύρεσης των χρημάτων και είχε αναφέρει πως τα κεφάλαια θα χρησιμοποιούντο για την πραγματοποίηση πληρωμών σε πολιτικά κόμματα της Ελλάδας.

Ο Niedl αναγνώρισε κατά την εξέτασή του, το σχετικό πειστήριο που του επιδείχθηκε, ως έγγραφο, που είχε συντάξει εκείνος για να καταγράψει την έναρξη της συμφωνίας του 2%.

- Μετά την περιέλευση των χρημάτων στους λογαριασμούς που είχαν καθορίσει οι διαχειριστές των μαύρων ταμείων στην Ελλάδα (κ. κ. Πρόδρομος Μαυρίδης, Χρήστος Καραβέλλας, Ηλίας Γεωργίου), ενεργοποιείτο ένα ανάλογο δίκτυο παρόμοιο με αυτό που λειτουργούσε στην αλλοδαπή. Αυτό το δίκτυο είχε ως σκοπό να εξαφανίσει τα ίχνη της διαδρομής του χρήματος από τους δωροδοκούντες υπαλλήλους της Siemens A.E. προς τους τελικούς αποδέκτες, δηλαδή τους παθητικά δωροδοκούμενους Έλληνες κρατικούς υπαλλήλους.

- Ο παραπάνω μηχανισμός στη δεκαετία του '90 αρχικά ήταν απλός. Παρατηρείτο ακόμη το φαινόμενο, την ίδια περίοδο που στη Γερμανία λειτουργούσαν τα ταμεία των τραπεζών στο Σάλτσμπουργκ και Ίνσμπουργκ

(Rudolph και Jagemann) να εμβάζονται ποσά απ' ευθείας από τους λογαριασμούς στους τελικούς παθητικά δωροδοκούμενους αποδέκτες.

- Σταδιακά, όπως συνέβη στο γερμανικό σκέλος έτσι και στο ελληνικό, ο τρόπος με τον οποίο πραγματοποιούντο οι παράνομες πληρωμές, λάμβανε τεχνοκρατικά και επιτηδευμένα χαρακτηριστικά.

Έτσι, ο κ. Πρόδρομος Μαυρίδης άνοιξε έναν εταιρικό λογαριασμό στις 20.12.2000 στο όνομα της εταιρείας Martha Holdings με έδρα τις Βρετανικές Παρθένες Νήσους και δύο χρόνια αργότερα στις 31.10.2003 έναν άλλο εταιρικό λογαριασμό για την νεότερη εταιρεία Martha Overseas με έδρα τον Παναμά, η οποία διαδέχθηκε την προηγούμενη στη διαδικασία της ροής μαύρου χρήματος. Τους παραπάνω λογαριασμούς άνοιξε ο κ. Πρόδρομος Μαυρίδης στην Dresdner Bank, με την καθοδήγηση της θυγατρικής εταιρείας της παραπάνω τράπεζας Firsttrust. Ο τραπεζικός διαχειριστής των λογαριασμών του κ. Πρόδρομου Μαυρίδη στην τράπεζα Dresdner, ήταν ο Jean Claude Oswald και η εταιρεία Firsttrust, οι οποίοι γνώριζαν ότι οι παραπάνω εταιρείες δεν είχαν δραστηριότητα εμπορική και είχαν ιδρυθεί αποκλειστικά και μόνο για να καλυφθεί η ύποπτη δραστηριότητα του κ. Πρόδρομου Μαυρίδη.

- Η έρευνα από αλλοδαπές δικαστικές αρχές σχετικά με τα μαύρα ταμεία της Siemens, που διαχειριζόταν ο κ. Πρόδρομος Μαυρίδης, άρχισε το έτος 2005. Κατά την διάρκεια της έρευνας αυτής, ο κ. Πρόδρομος Μαυρίδης εξετάστηκε στις 08.03.2006 από την μητρική εταιρεία στο πλαίσιο του εσωτερικού ελέγχου. Εξετάστηκε επίσης από τις αλλοδαπές δικαστικές αρχές στις 30.03.2006 και 19.07.2006 στο πλαίσιο προανάκρισης που διενεργούσε η Ομοσπονδιακή Εισαγγελία της Ελβετία κατόπιν της από 22.08.2005 απόφασής της.

Στο πλαίσιο αυτής της έρευνας εκτός του κ. Πρόδρομου Μαυρίδη εξετάστηκε και ο διαχειριστής των λογαριασμών του, Jean Claude Oswald, από την ελβετική εισαγγελία διαδοχικά στις 29.05.2006, 13.06.2006 και 14.07.2006. Και οι δύο κατέθεσαν για τον τρόπο που λειτουργούσε ο μηχανισμός διακίνησης του μαύρου χρήματος της Siemens από τους λογαριασμούς που ήλεγχαν τα στελέχη της στην Ελλάδα προς τους τελικούς Έλληνες παραλήπτες κρατικούς υπαλλήλους.

Στο πλαίσιο της ίδιας ανακριτικής διαδικασίας έγιναν έρευνες, για την ροή χρημάτων που ήσαν δεσμευμένα στις Τράπεζες DRESDNER BANK Ελβετίας και UBS AG, ύψους 53 εκ. CHF, δικαιούχος των οποίων εμφανιζόταν ο κ. Πρόδρομος Μαυρίδης. Ένα μέρος των δεσμευθέντων χρημάτων (περίπου 4,2 CHF) είχε μεταφερθεί σε λογαριασμούς του κ. Πρόδρομου Μαυρίδη από το λογαριασμό της εταιρείας EAGLE INVEST & FINANCE στην Τράπεζα LGT BANK με έδρα το Λιχενστάιν και από τον λογαριασμό της TAMARAIND GROUP CORPORATION στην Τράπεζα BANK SAFDIE με έδρα την Ελβετία. Σύμφωνα με τις καταθέσεις του Floriani στις Δικαστικές Αρχές και αυτά που αναφέρθηκαν παραπάνω, τόσο ο λογαριασμός στο Λιχενστάιν όσο και ο λογαριασμός της Ελβετίας αποτελούν ένα μέρος των «μαύρων ταμείων» της μητρικής SIEMENS που χρησίμευαν για τις παράνομες πληρωμές και την προετοιμασία νέων αγορών προς εξασφάλιση παραγγελιών. Αυτό επιβεβαιώνει και ο κ. Πρόδρομος Μαυρίδης στις από 30.03.2006 και 19.09.2006 καταθέσεις του στις ελβετικές αρχές. Ένα άλλο τμήμα των χρημάτων που μεταφέρθηκαν στους λογαριασμούς του κ. Πρόδρομου Μαυρίδη προέρχονταν άμεσα ή έμμεσα από την εταιρεία FIBERLITE LLC, η οποία έχει έδρα στο Ντουμπάι και αποτελεί μαύρο ταμείο της μητρικής Siemens (βλ. παραπάνω σχετικά με τα ταμεία Amini).

Z. ΜΕΘΟΔΟΙ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΗΣ ΤΩΝ ΧΡΗΜΑΤΙΚΩΝ ΠΟΣΩΝ ΑΠΟ ΜΑΥΡΙΔΗ ΣΤΟΥΣ ΤΕΛΙΚΟΥΣ ΑΠΟΔΕΚΤΕΣ

α) Ο κ. Πρόδρομος Μαυρίδης, στο πλαίσιο του ενδοεταιρικού ελέγχου στις 08.03.2006 εξεταζόμενος από τους Reymond, Ψαρά, Burgard, Hafner και Hurrpert (σελ. 463-005732 της ανακριτικής δικογραφίας) κατέθεσε ότι τα χρήματα που είχαν περιέλθει στους λογαριασμούς του (προσωπικούς και των εταιρειών Martha Holding και Martha Overseas) από τα μαύρα ταμεία της Siemens είτε χρησιμοποιήθηκαν είτε επρόκειτο να χρησιμοποιηθούν για παράνομες πληρωμές Ελλήνων κρατικών υπαλλήλων.

Οι πληρωμές αυτές γίνονταν κυρίως - σύμφωνα με την κατάθεση του κ. Πρόδρομου Μαυρίδη - για να μην εφαρμόζονται οι υπέρ του ΟΤΕ προβλεπόμενες τρεις ρήτρες της υπ' αριθ. 8002/97 προγραμματικής σύμβασης, αλλά και για άλλες συμβάσεις της Siemens.

Για τις μεταφορές του μαύρου χρήματος από τα ταμεία, που ήλεγχε ο κ. Πρόδρομος Μαυρίδης στο εξωτερικό προς τους τελικούς αποδέκτες, σύμφωνα με το πρακτικό της παραπάνω κατάθεσης, εφαρμόστηκαν κατά κύριο λόγο τρεις διαφορετικοί τρόποι:

1. «Αντισταθμιστικό μοντέλο: Με τη διαμεσολάβηση της *Dresdner Bank* – εταιρείας *Fitrust*, ο κύριος Πρόδρομος Μαυρίδης ήρθε σε επαφή με ιδιώτες από την Ελλάδα, οι οποίοι ήθελαν να μεταφέρουν χρήματα στην Ελβετία. Τα χρήματα αυτά, κατόπιν διαμεσολάβησης της *Dresdner Bank*, δόθηκαν από τους ιδιώτες σε μετρητά στον κύριο Πρόδρομο Μαυρίδη, ο οποίος τα διέθεσε σε πριμοδοτήσεις στην Ελλάδα. Ως αντιστάθμισμα στη συνέχεια, στην Ελβετία, το ίδιο ποσό εμβάζόταν από τους εν λόγω λογαριασμούς στους λογαριασμούς των ιδιωτών. Πρόκειται εδώ για εκείνους τους λογαριασμούς που αναγράφησαν στην κατάσταση της *Dresdner Bank* και οι οποίοι δεν είναι γνωστοί στον κύριο Μαυρίδη.
2. Πιστωτικό μοντέλο: Στην Ελβετία συνήφθησαν δάνεια με ενέχυρο τους εκεί λογαριασμούς και τα χρήματα στη συνέχεια εμβάστηκαν στην Ελλάδα, αναλήφθηκαν και χρησιμοποιήθηκαν από τον κύριο Πρόδρομο Μαυρίδη. Τα δάνεια εξοφλήθηκαν στη συνέχεια στην Ελβετία από οικονομικούς πόρους της επιχείρησης. Σε αυτό το μοντέλο εντάσσεται η από 24.09.2002 μεταφορά 2 εκ. €, στον προσωπικό λογαριασμό του κυρίου Προδρόμου Μαυρίδη που τηρεί στη *Societe General Private Banking Hellas*.
3. Μοντέλο επαναπατρισμού: Στην Ελλάδα δόθηκε στο παρελθόν φορολογική αμνηστία. Αυτή προέβλεπε ότι Έλληνες υπήκοοι είχαν την δυνατότητα να επαναπατρίσουν χρήματα από το Εξωτερικό, τα οποία είχαν μεταφέρει εκεί προηγουμένως για φορολογικούς λόγους. Κατά την διαδικασία αυτή θα επιβάλλετο κατ' αποκοπή φόρος της τάξης μόνο του τρία τοις εκατό επί του εισαγόμενου ποσού. Ο κύριος Πρόδρομος Μαυρίδης έκανε χρήση αυτής της δυνατότητας, προκειμένου να μεταφέρει χρήματα από την Ελβετία στην Ελλάδα. Αυτή η λύση αφορά την από 28/1/2005 μεταφορά χρημάτων ύψους 6 εκ. € στον προαναφερόμενο προσωπικό λογαριασμό του κυρίου Προδρόμου Μαυρίδη στην Ελλάδα».

Επίσης, αναφέρεται ότι «Όλες οι μεταφορές χρημάτων που πραγματοποιήθηκαν υπεγράφηκαν από τον αρμόδιο σύμβουλο πελατών του

κύριου Πρόδρομου Μαυρίδη στην Dresdner Bank, όπως και στην Fitrust, κύριο Oswald.»

Η Fitrust, η οποία ήταν θυγατρική εταιρεία της Dresdner, ανέλαβε να ιδρύσει τις εταιρείες του κ. Πρόδρομου Μαυρίδη Martha Holdings και Martha Overseas για να διευκολύνει την συσκότιση των χρηματοροών, αν και είχε υποχρέωση από τον νόμο να αναφέρει τις «*ύποπτες*» συναλλαγές με βάση τα διεθνώς ισχύοντα για το ξέπλυμα μαύρου χρήματος, όχι μόνο δεν το έπραττε, αλλά μεθόδευε με δικούς της συμβούλους τη διαδικασία ξεπλύματος.

Ο Oswald δεν περιοριζόταν στη διαχείριση των λογαριασμών του κ. Πρόδρομου Μαυρίδη. Είχε επίσης συστήσει στην Ελλάδα ένα δίκτυο υπό την εποπτεία του, ώστε αν κάποιος ήθελε να μεταφέρει χρήματα στο εξωτερικό χωρίς να αφήσει ίχνη της συναλλαγής, προσέτρεχε σε αυτόν και παρέδιδε τα χρήματα μετρητά σε ενδιάμεσους. Οι ενδιάμεσοι παρέδιδαν τα μετρητά στον Oswald και αυτός στο κ. Πρόδρομο Μαυρίδη, ο οποίος τα διαχειριζόταν για τον χρηματισμό των Ελλήνων κρατικών υπαλλήλων.

Τα παραπάνω μετρητά, τα οποία ο Πρόδρομος Μαυρίδης με αυτόν τον τρόπο παραλάμβανε και τα χρησιμοποιούσε για δωροδοκίες επέστρεφαν στις πηγές τους, με την παρακάτω διαδικασία. Έστειλε εμβάσματα στους λογαριασμούς των παρένθετων προσώπων στο Εξωτερικό, από τους λογαριασμούς στο Εξωτερικό, των εταιρειών που ήλεγχε (Martha Holding, και Martha Overseas). Τις κινήσεις αυτές των λογαριασμών του Μαυρίδη τις υπέγραφε ο ίδιος ο Oswald. Έτσι ικανοποιούσε τον σκοπό του εκμεταλλευόμενος τη βούληση διαφόρων προσώπων να εξάγουν κεφάλαια με αδιαφανή τρόπο και χωρίς τον έλεγχο των ελεγκτικών μηχανισμών της Τράπεζας της Ελλάδος σχετικά με τη νομιμότητα της προέλευσης των χρημάτων που αυτοί ήθελαν να μεταφέρουν από την Ελλάδα σε λογαριασμούς τους σε τράπεζες του Εξωτερικού.

- Το δίκτυο που υποστήριζε αυτήν την διαδικασία στην Ελλάδα απαρτιζόταν σύμφωνα με τον Oswald (βλ. σχετ. 4, τις καταθέσεις του Oswald την Άνοιξη του 2006 στον Ελβετό εισαγγελέα Ochser) από χρηματιστές, δικηγόρους, τραπεζίτες και επιχειρηματίες. Ενεργό ρόλο στο συντονισμό του σχεδίου αυτού έπαιζε ο ίδιος ο Oswald, ο οποίος ομολογεί ότι ερχόταν στην Ελλάδα τρεις έως τέσσερις φορές το χρόνο.

Σημαντικό ρόλο στο παραπάνω δίκτυο φαίνεται ότι διαδραμάτιζε ο κ. Ιωάννης Παναγιωτόπουλος, τραπεζίτης του κ. Πρόδρομου Μαυρίδη, που ήταν Διευθυντής του καταστήματος Κηφισιάς της Societe Generale, ασχολείτο μόνο με private banking, ήταν διαχειριστής των λογαριασμών του κ. Πρόδρομου Μαυρίδη στην Ελλάδα, και συνεργαζόταν στενά με τον Oswald. Στο παραπάνω κατάστημα εισήγαγε ο κ. Πρόδρομος Μαυρίδης το έτος 2005 από το Εξωτερικό το ποσό των 20.920.000 € εκμεταλλευόμενος το νόμο για φορολογική αμνηστία που ψήφισε η Ελληνική Βουλή. Δεν ανήγγειλε όμως τη συναλλαγή αυτή, ως ώφειλε στην ΤτΕ.

Η αναγγελία αυτή έγινε με καθυστέρηση δύο ετών και αφού είχαν εν τω μεταξύ δεσμευτεί οι λογαριασμοί του κ. Πρόδρομου Μαυρίδη στο Εξωτερικό. Ο Oswald είχε διασυνδέσει τον κ. Πρόδρομο Μαυρίδη με τον τραπεζίτη (βλ. σχετ.4, κατάθεση Oswald). Επίσης, του χορηγούσε προμήθεια από την Dresdner στην Ελβετία για κινήσεις σε λογαριασμούς πελατών που είχε συστήσει ο τραπεζίτης σε αυτή την τράπεζα στο πλαίσιο των παραπάνω συναλλαγών, τις οποίες στη μεταξύ τους γλώσσα αποκαλούσαν «αντισταθμιστικές».

Τις προμήθειες αυτές κατεβάλε με βάση ιδιόγραφες πιστοποιήσεις που υπέγραφε ο Oswald.

Επίσης, ο Oswald συναντούσε τον προαναφερόμενο τραπεζίτη, όχι μόνο κάθε φορά που ερχόταν στην Ελλάδα, αλλά και στο Εξωτερικό.

Με το δίκτυο Oswald προφανώς έχουν συνεργαστεί, αφού έχουν καταλήξει σε λογαριασμούς τους χρήματα από τα μαύρα ταμεία της Siemens ή έχουν μεσολαβήσει, όπως προκύπτει από μαρτυρικές καταθέσεις και Έλληνες επιχειρηματίες. Δεν προκύπτει όμως μέχρι στιγμής, ο βαθμός γνώσης της ακριβούς ταυτότητας των συμφερόντων που εξυπηρετούσε το δίκτυο αυτό.

- Σύμφωνα με τα παραπάνω, κάθε φορά που κατατίθεντο χρηματικά ποσά σε οποιοδήποτε λογαριασμό από τις παραπάνω εταιρείες που διαχειριζόνταν ο κ. Πρόδρομος Μαυρίδης ήταν για να δωροδοκηθούν Έλληνες κρατικοί υπάλληλοι.

Οι δικαιούχοι των λογαριασμών, στους οποίους εμβάζονταν τα ποσά αυτά, ανήκουν σε τρεις κατηγορίες:

- i. Κρατικοί υπάλληλοι (υπηρεσιακοί και πολιτικοί), ενεχόμενοι ως δωροδοκούμενοι.

- ii. Παρένθετα πρόσωπα ή εταιρείες που ελάμβαναν τα ποσά για να τα μεταβιβάσουν περαιτέρω στους τελικούς παραλήπτες.
- iii. Μη σχετιζόμενα με τους δωροδοκούμενους πρόσωπα, αλλά ανύποπτοι ως προς αυτά τρίτοι, κυρίως επιχειρηματίες, οι οποίοι είχαν τους δικούς τους λόγους να θέλουν να εξάγουν λαθραία χρηματικά ποσά για να αποφύγουν τους ελέγχους της ΤτΕ σχετικά με πράξεις που σχετίζονται με τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες.

Θ. ΟΙ ΤΕΛΙΚΟΙ ΑΠΟΔΕΚΤΕΣ

Η Επιτροπή προσπάθησε με έγγραφα και άσκηση πίεσης προς τις ελεγκτικές αρχές και αρμόδια όργανα (ΤτΕ, Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, Υπηρεσία για τη Νομιμοποίηση Εσόδων από Παράνομες Δραστηριότητες, κ.λ.π) να ακολουθήσει την ροή «μαύρων χρημάτων» να οδηγηθεί σε συγκεκριμένο αποτέλεσμα. Δηλαδή να εντοπίσει τους τελικούς αποδέκτες χρηματικών ποσών από τα «μαύρα ταμεία» των Χρήστου Καραβέλα, Ηλία Γεωργίου και Πρόδρομου Μαυρίδη ή και από «μαύρα ταμεία» που λειτουργούσαν στο Εξωτερικό και βρίσκονταν υπό τον έλεγχο στελεχών της μητρικής Siemens κ.κ. Rudolph και Jagemann ή των παρένθετων εταιρειών (Fiberlite, KTC, BFA, Weavind, Khroma κλπ) και αφού τους εντόπιζε να ταυτοποιήσει τους αποδέκτες με βάση τις προηγούμενες τρεις κατηγορίες.

Παρά την προσπάθεια της η Εξεταστική Επιτροπή, λόγω, του περιορισμένου χρόνου των εργασιών της, της μη επαρκούς συνεργασίας των κρατικών αρχών αλλά και λόγω της δυσχερούς διαδικασίας του ανοίγματος λογαριασμών σε χώρες της Αλλοδαπής, δεν έχουν μέχρι σήμερα περιέλθει σε γνώση της το σύνολο των πληροφοριών για λογαριασμούς ή κινήσεις λογαριασμών. Και αυτές που περιήλθαν δεν είχαν υποστεί πλήρη επεξεργασία από τις αρμόδιες αρχές με αποτέλεσμα η Εξεταστική Επιτροπή να μην έχει ολοκληρωμένη εικόνα για το σύνολο των κινήσεων των ύποπτων λογαριασμών.

Σημαντικό μέγεθος συναλλαγών έγινε, όπως αναφέρθηκε παραπάνω, με καταβολή μετρητών «αντισταθμιστικό μοντέλο» - με αποτέλεσμα να μην υπάρχουν ίχνη αυτών των συναλλαγών.

Οι κινήσεις των τραπεζικών λογαριασμών που στάλθηκαν στην Εξεταστική Επιτροπή από την Επιτροπή για την Καταπολέμηση της Νομιμοποίησης

Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες διαβιβάστηκαν στην Τράπεζα της Ελλάδος. Οι εκθέσεις της Τράπεζας της Ελλάδος έχουν κοινοποιηθεί στις αρμόδιες ελληνικές ανακριτικές αρχές για τον εντοπισμό ποινικών αδικημάτων.

*Διερεύνηση των παρακάτω εμβασμάτων σε τραπεζικούς λογαριασμούς τα οποία συνδέονται ενδεχομένως με τις συμβάσεις για Patriot και EPMHΣ II.

A) Έμβασμα €500.000 σε τραπεζικό λογαριασμό που διατηρούσε στη DRESDEN BANK στην Ελβετία ο Αντώνιος Κάντας, προερχόμενο από την MARTHA OVERSEAS, εταιρεία του Πρόδρομου Μαυρίδη, στις 24-03-2003. Ο Αντώνιος Κάντας είχε διατελέσει αναπληρωτής Γενικός Διευθυντής Εξοπλισμών στο ΥΠΕΘΑ, από τα τέλη του 1996 έως τις αρχές του 2002, την περίοδο δηλαδή που ΥΕΘΑ ήταν ο Άκης Τσοχατζόπουλος.

B) Έμβασμα 5.000.000δρχ. σε τραπεζικό λογαριασμό του Παύλου Νικολαΐδη στη UBS από λογαριασμό, διαχειριστής του οποίου ήταν ο Ηλίας Γεωργίου, τον Ιούλιο του 2000. Ο κ. Νικολαΐδης, προσωπικός φίλος του πρώην ΥΕΘΑ κ. Τσοχατζόπουλου από τη δεκαετία του '70, ήταν Αντιπρόεδρος της EBO από το 1999 έως το 2002, στέλεχος της SIEMENS από το 1961 έως το 1981 και υπεύθυνος οικονομικού στο ΠΑΣΟΚ από το 1974 έως το 1978.* (Γνώμη Νέας Δημοκρατίας).

*CIVITAS

Κατά την κατάθεση του στην αρμόδια εξεταστική επιτροπή της Βουλής που διερευνά την υπόθεση Siemens, ο Πρόεδρος και Διευθύνων Σύμβουλος της CIVITAS Γιώργος Φλέσσας ισχυρίστηκε ότι: *«Θεωρούμαι από τους ειδικούς στα θέματα πολιτικής της επικοινωνίας. Είναι μια δουλειά στην οποία δραστηριοποιούμαι στα είκοσι πέντε χρόνια που δουλεύω. Όταν, βέβαια, έκανα την εταιρεία, οι δραστηριότητες αυτές περνούν μέσα από την εταιρεία και όχι από το φυσικό πρόσωπο που λέγεται Γιώργος Φλέσσας»*.

Από την έρευνα που πραγματοποιήθηκε στον κατασχεμένο Server της Siemens λοιπόν, προκύπτει ότι ενώ η εταιρεία CIVITAS έχει ανοιχθεί ως προμηθευτής με κωδικό 50003846, ημερομηνία 17.01.2005 με την ένδειξη GR (Έλληνας προμηθευτής) και το Ελληνικό ΑΦΜ της εταιρείας, την 17.01.2005, ανοίγεται προμηθευτής με το όνομα «ΦΛΕΣΣΑΣ» με αριθμό προμηθευτή από

το σύστημα της Siemens 50006821, πάλι με την ένδειξη GR (Έλληνας προμηθευτής), χωρίς όμως να αναφέρεται ΑΦΜ ή άλλα στοιχεία.

Από τη δικογραφία από το classer της SIEMENS 144 με κωδικό 221 στο αντίγραφο του ημερολογίου της Κυρίας Τσακάλου, υπάρχει καταχώρηση στις 24^{ης} Μαΐου του 2001, όπου δίπλα από το όνομα Φλέσσας έχει ένα τόξο που λέει «τρόπο πληρωμής όχι λογιστήριο». Πρέπει λοιπόν να διερευνηθεί εάν ο προμηθευτής με το όνομα ΦΛΕΣΣΑΣ που υπάρχει στο σύστημα της Siemens είναι ο ΔΣ της CIVITAS.

Κατά την περίοδο Οκτωβρίου 2004 – Σεπτεμβρίου 2005 καταγράφονται χρεώσεις ύψους 321.600 Ευρώ, στο αρχείο απολογισμού των προμηθευτών που βρέθηκε στον κατασχεμένο Server της Siemens. Υπάρχει αναλυτική κατάσταση των χρεώσεων με αριθμό παραγγελίας δίπλα από κάθε χρέωση, με περιγραφή «Διαφημίσεις». Σε δεύτερο αρχείο από τον Server καταγράφεται σύνολο 422.832 Ευρώ, ενώ σε τρίτο αρχείο βρίσκονται δύο ποσά, 90.400 Ευρώ και 32.000 Ευρώ, με κωδικό προμηθευτή αυτόν της CIVITAS, χωρίς όμως κωδικό παραγγελίας και χωρίς να συμπεριλαμβάνονται στο πρώτο σύνολο των 321.600 Ευρώ. Στην πρώτη περίπτωση ως δικαιολογία αναφέρεται «Δαπάνες διαφημιστικές» ενώ στην δεύτερη περίπτωση «Δημόσιες σχέσεις». Θα πρέπει να διερευνηθεί γιατί υπάρχουν διπλές συγκεντρωτικές αναφορές και παρόμοιες δαπάνες χωρίς αριθμό παραγγελίας για να ταχτοποιηθεί η κατάληξη αυτών των ποσών.

Εάν έχουμε τέτοια ποσά σε μόλις 12 μήνες, με συνθήκες μάλιστα εταιρικής ειρήνης, γίνεται αντιληπτό για τον συνολικό τζίρο συνεργασίας κατά τα έτη 2001-2008, όπου σύμφωνα με τον ΔΣ της CIVITAS, διήρκησε η συνεργασία των δύο εταιρειών. Εδώ εγείρεται το μείζον θέμα των επιστροφών προς τις διαφημιστικές εταιρείες.

Είναι κοινή πρακτική η επιστροφή ενός ποσοστού κατ' ελάχιστον 10%, στις διαφημιστικές από τα ΜΜΕ. Σε ορισμένες περιπτώσεις, το ποσοστό είναι αρκετά μεγαλύτερο. Αυτό σημαίνει ότι η CIVITAS, μόνο από τη συνεργασία της με την SIEMENS είχε λαμβάνειν ένα τεράστιο ποσό ως «επιστροφή», το οποίο όμως δεν βρέθηκε πουθενά κατά τον έλεγχο που διενεργήθηκε.

Επιπλέον, πάλι καθ' ομολογίαν του ΔΣ της CIVITAS στην εξέτασή του, παραδέχτηκε ότι είχε πελάτες πολιτικούς και κόμματα των οποίων αναλάμβανε τις δημόσιες σχέσεις.

Από τον έλεγχο που διενεργήθηκε, δεν βρέθηκαν τιμολόγια προς πολιτικά πρόσωπα.

Εδώ λοιπόν τίθεται μείζον θέμα ταυτοποίησης των πολιτικών προσώπων που ήταν πελάτες της CIVITAS και του εξονυχιστικού ελέγχου των δαπανών τους ως προς τα ΜΜΕ κατά τις προεκλογικές τους εκστρατείες.

Ήτοι ταυτοποίηση των καταχωρήσεών τους. Ταυτοποίηση προωθητικών δημοσιευμάτων – εμφανίσεων σε Μέσα ενημέρωσης, ώστε να ελεγχθούν για το αδίκημα της παθητικής δωροδοκίας.

Με ένα απλό συλλογισμό, τα τεράστια ποσά τα οποία η εταιρεία CIVITAS δεν ελάμβανε ως επιστροφές, δύνανται να χρησιμοποιηθούν για προώθηση πολιτικών προσώπων από τα ίδια Μέσα, χωρίς βεβαίως παραστατικά.

CIVITAS GLOBAL

Η εταιρεία CIVITAS διαθέτει δύο θυγατρικές στην Ρουμανία και την Βουλγαρία. Πρόσφατα εξαγόρασε και το 80% της εταιρείας Global Tanitim στην Τουρκία. Σύμφωνα με την κατάθεση του κυρίου Φλέσσα, αυτές οι εταιρείες έχουν συνεργασία με την NOKIA SIEMENS NETWORK, εταιρεία στην οποία μετέχει η μετρική SIEMENS.

Η έρευνα που έγινε από το Σώμα Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος (Α.Π. 518/07.12.2010) βρέθηκαν ελάχιστες συναλλαγές της εταιρείας CIVITAS Ελλάς με την NOKIA SIEMENS NETWORK. Επίσης, μικρής αξίας συναλλαγές βρέθηκαν και με την μητρική εταιρεία NOKIA INTERNATIONAL O.Y. που επίσης συμμετέχει στη NOKIA SIEMENS NETWORK.

Κατά την έρευνα του ΣΔΟΕ στην NOKIA INTERNATIONAL O.Y. που είναι υποκατάστημα αλλοδαπής, διαπιστώθηκαν παραβάσεις ύψους 1.322.776,78€, ενδεικτικό του κύκλου εργασιών που τέλει η κοινοπραξία και οι μετέχοντες σε αυτή στην Ελλάδα. Είναι λοιπόν εμφανές ότι οι συναλλαγές μεταξύ αυτών των εταιρειών και της CIVITAS γίνονται μέσω των θυγατρικών της εταιρείας CIVITAS στην Ρουμανία και την Βουλγαρία. Πρέπει λοιπόν να γίνουν οι ανάλογες ενέργειες και στις θυγατρικές διότι οι τελευταίες φέρονται να εξυπηρετούν πλέον τη NOKIA SIEMENS NETWORK κάνοντας δημόσιες σχέσεις γι' αυτές και εντός Ελλάδας, διότι καταγράφουν μεγάλους τζίρους εντός Ελλάδας.

Συγκεκριμένα πρέπει να διερευνηθεί η σχέση των θυγατρικών της CIVITAS σε Βουλγαρία-Ρουμανία με Ελληνικά μέσα ενημέρωσης ή/και δημοσιογράφους ως φυσικά πρόσωπα.

Αυτή η άποψη ενισχύεται διότι κατά την περίοδο που ξέσπασε το σκάνδαλο, η εταιρεία CIVITAS εξέδωσε τιμολόγια εκατοντάδων χιλιάδων Ευρώ προς τη SIEMENS Ελλάδος με την αιτιολογία διαφημιστικών καταχωρήσεων στο σύνολο του Ημερήσιου και Κυριακάτικου τύπου με σαφή στόχευση την ανακοπή του δυσμενούς κλίματος που δημιουργήθηκε από το ξέσπασμα του σκανδάλου.

Να σημειωθεί ότι σύμφωνα με την ομολογία του κυρίου Φλέσσα κατά την εξέτασή του στην εξεταστική επιτροπή, μέσω των θυγατρικών εταιρειών του σε Ρουμανία και Βουλγαρία, αγόρασε το 80% των μετοχών της GLOBAL Tanitim, εκ των μεγαλύτερων εταιρειών δημοσίων σχέσεων της Τουρκίας, αλλά το επίσημο δελτίο τύπου των εταιρειών μιλούσε για ανταλλαγή μετοχών. Σε αυτή την περίπτωση, αφού δεν υφίσταται ανταλλαγή μετοχών, μιλάμε για μια κίνηση κεφαλαίων προκειμένου να τελεσθεί η εξαγορά.

Προ ολίγων ημερών όμως, στις 24.12.2010, η εταιρεία Global Tanitim εξέδωσε ανακοίνωση στην επίσημη ιστοσελίδα της, με την οποία υποστηρίζει ότι πλειοψηφικός μέτοχος της εταιρείας είναι ο Αμερικάνικος κολοσσός Hill & Knowlton. Πρακτικά, εάν ισχύει αυτό, η Αμερικανική εταιρεία εξαγόρασε μεγάλο μέρος των μετοχών της Civitas Global, που κατείχε το 80% της Τουρκικής εταιρείας, δηλαδή την πλειοψηφία. Άρα, μεγάλα κεφάλαια πάλι στα ταμεία των θυγατρικών της CIVITAS που θα πρέπει να απασχολήσει η κατάληξή τους.* (Γνώμη Νέας Δημοκρατίας)